

Herman Finkers, Liefde Is Vreemd

Niet van de kaartclub en niet van de zang
Ik zag haar en dacht maar waar ken ik haar van
Ze is niet m'n tante en ook niet m'n nicht
Waarvan ken ik dan toch dat frisse gezicht
Waar zag ik eerder die lachende blik
Ik hield het niet meer en daarom vroeg ik
"Zeg me je naam want ik weet hem niet meer"
Zegt ze: "Beatrix van Nassaue". En toen wist ik het weer

Ze zei mij: "Ik weet een geweldig cafe"
Ik zei: "'t is oke", en ging met haar mee
Ze gloeiden zo mooi in het zachtrode licht
Die lachende ogen, dat frisse gezicht

Toen ik zei: "Wat drink jij?" gaf zij mij een snauw
"Ik ben koningin, dus 't is meervoud voor jou"
"Pardon!" zei ik blozend en ietwat van slag
"Wat willen de dames drinken?". En toen schoot zij in de lach

Ze vond mij, zo zei zij, een leuke Jan Drol
Ze lachte en danste, bracht m'n hoofd op hol
"Kom, dans ook jij slome!". Mijn hart is gezwicht
Voor die lachende ogen, dat frisse gezicht

"Dat speelse-spontane, heb je dat altijd?"
"Alleen als ik vrij ben, niet in de baas zijn tijd"
Zij moest eens weten wat zij heeft aangericht
Ik ben verliefd op dat frisse gezicht

Bij het vallen van de nacht zei ze: "Ik ben je bruid"
Zij maakte mij een sprookje, maar blies het weer uit
Ze moest naar haar werk en bij het ochtendlicht
Miste ik die ogen, dat frisse gezicht

Op het journaal loopt ze stijf in 't gareel
Menigeen zegt: "Wat een trut!". Maar ik weet hoeveel
Spontaniteit en verliefdheid er ligt
Achter die lachende ogen, dat frisse gezicht

Liefde is vreemd, liefde is vreemd
Liefde is vreemd, liefde is vreemd